

جود و کرم امام حسین علیه السلام

حسین بن علی علیه السلام در بخشش زبان زد مردم روزگار بود. نقل می کنند روزی مرد صحرائین مستمندی وارد مدینه شد و از مردم سراغ بخشنده ترین فرد را گرفت. همه مردم حسین بن علی علیه السلام را به او معرفی کردند. وقتی در مسجد به خدمت آن حضرت رسید و نیازمندی خود را با خواندن چند بیت شعر بیان کرد، امام حسین علیه السلام او را به خانه آورد و به قنبر فرمود: هر مقدار پول در خانه داریم حاضر کن. قنبر چهارهزار دینار به خدمت آن حضرت آورد و گفت: این تمامی پولی است که در اختیار داریم. امام حسین علیه السلام همه آن چهارهزار دینار را از پشت در به آن مرد بادیه نشین داد. منظور حضرت از این برخورد آن بود که چشم آن مرد به چشم او نیفتد که مبادا خجالت زده شود. مرد اعرابی وقتی پول ها را گرفت، در حالی که گریه می کرد چنین گفت: مگر پول کمی به من بخشیدی که از پشت در آن را به من می دهی؟ در عجبم که چگونه این دست های بخشنده و پربرکت روزی زیر خاک خواهد رفت.

فروتنی امام حسین علیه السلام

در روزگاری که فخرفروشی به دارایی رونق بسیار داشت و ثروتمندان از روی تکبر به مستمندان توجهی نداشتند و از نزدیک شدن به آنها دوری می جستند، امام حسین علیه السلام با کمال تواضع با مساکین نشست و برخاست می کردند. نقل می کنند روزی آن حضرت از محلی می گذشت. عده ای فقیر سفره کوچکی را که مقدار کمی غذا در آن

داشتند پهن کرده بودند و مشغول خوردن آن بودند. وقتی چشمشان به امام حسین علیه السلام افتاد او را به سفره خود فرا خواندند. امام علیه السلام فوراً دعوت آنها را پذیرفت و در کنار آنها نشست و با آنان هم غذا شد و فرمود: خداوند انسان های متکبر را دوست نمی دارد. آن گاه که از غذا خوردن با آنها فارغ شد به آنان فرمود: حالا که من دعوت شما را پذیرفتم، شما نیز دعوت مرا بپذیرید به منزل من بیایید تا مهمان ما شوید. وقتی آنها به منزل حضرت آمدند، با تمام وجود از آنها پذیرایی کردند.

گذشت امام حسین علیه السلام

در مسیر کوفه حر بن یزید ریاحی با هزار نیروی نظامی تا دندان مسلح خود را به سپاه امام حسین علیه السلام رساند و در مقابل یاران اندک آن حضرت صف آرایی کرد تا مانع ادامه راه آنها شود.

او نه اجازه داد آنها به سمت کوفه بروند و نه آنان را به حال خود گذاشت تا به مدینه برگردند بلکه آنها را به طرف سرزمین کربلا کشاند و در آن جا متوقف ساخت.

این کار باعث شد امام و یاران او گرفتار سربازان ستمگر یزید شوند. اما در روز عاشورا وقتی حر از سپاه عمر سعد کنار کشید و خود را به امام علیه السلام رساند و از آن حضرت طلب عفو کرد و عرض کرد «آیا خدا توبه مرا می پذیرد؟».

امام حسین علیه السلام با روی گشاده و آغوش باز حر را پذیرفت و به او فرمود: «آری خداوند متعال توبه تو را می پذیرد و همه گناهانت را می آمرزد».

معاونت فرهنگی دانشجوی
دانشگاه علمی کاربردی شهرداری ورامین